

II Міжнародна науково-практична Інтернет-конференція СУЧАСНІ ДЕТЕРМІНАНТИ РОЗВИТКУ БІЗНЕС-ПРОЦЕСІВ В УКРАЇНІ

проміжок часу, підприємство (постачальник) може виробляти визначену кількість одиниць сировини, а працівник може працювати в робочі години.

При прийнятті рішень необхідно з'ясувати, яка комбінація (співвідношення) витрат, які будуть генерувати найбільшу загальну маржу - дорівнює загальному доходу від продажу, за вирахуванням загальних змінних витрат на здійснення продажів, включаючи витрати на продані товари, і всі змінні витрати, відповідно прибутку від продажів та обсягом продажів.

Література

1. Голов С.Ф. Бухгалтерський облік в Україні: аналіз стану та перспективи розвитку: Монографія. – К.: Центр учбової літератури, 2007. – 522 с.

2. Євдокимов В.В. Адаптивна модель інтегрованої системи бухгалтерського обліку: [монографія] / В.В. Євдокимов. – Житомир: ЖДТУ, 2010. – 516 с.

УДК 657:658.153

Саюн А.О., к.е.н, доцент
Київський національний університет
технологій та дизайну

ФАКТОРИНГ ЯК ІНСТРУМЕНТ УПРАВЛІННЯ ДЕБІТОРСЬКОЮ ЗАБОРГОВАНІСТЮ

В умовах глобалізації та інтернаціоналізації світової економіки виникають нові фінансові інструменти, які розширюють джерела фінансування та дозволяють суб'єктам господарювання функціонувати більш ефективно. Одним із таких інструментів, який покращує

II Міжнародна науково-практична Інтернет-конференція СУЧАСНІ ДЕТЕРМІНАНТИ РОЗВИТКУ БІЗНЕС-ПРОЦЕСІВ В УКРАЇНІ

платоспроможність підприємства та сприяє ефективному управлінню дебіторською заборгованістю, є факторинг.

Факторингова операція є фінансовим інструментом, який забезпечує додаткове фінансування, прискорюючи обертання оборотних коштів шляхом відступлення одним суб'єктом господарювання іншому права грошової вимоги.

Початковою умовою здійснення факторингу є існування дебіторської заборгованості. Тому, насамперед, має місце процес реалізації постачальником продукції, товарів або послуги покупцю, у результаті чого виникає грошове зобов'язання. На наступному етапі постачальник, який у факторингових операціях виступає клієнтом (факторантом), передає документ (рахунок-фактуру) певній фінансовій установі (фактору) в підтвердження відступлення права грошової вимоги. Логічним продовженням операції є перевірка платоспроможності дебітора, після якої фактор оплачує частину суми (80-90%), вказаної в розрахункових документах. На завершальному етапі дебітор має повернути заборгованість у повному обсязі, але вже не постачальнику, а фактору, який, у свою чергу, сплачує залишкову суму коштів клієнту, стягуючи при цьому винагороду за проведення операції. Крім того, операції факторингу не завершуються лише на сплаті заборгованості дебітором, зазвичай фактор надає послуги з подальшого структурування дебіторської заборгованості [1].

Оскільки факторинговий механізм передбачає, як мінімум, трьох учасників, то облікове відображення факторингових операцій відповідно має тристоронній характер. При цьому, основними об'єктами бухгалтерського обліку виступають: дебіторська заборгованість – як сума грошових зобов'язань покупця постачальнику за продукцію, товари та послуги; сума винагороди за послугу; додаткові послуги фактора; доходи фактора від надання послуги; витрати постачальника на оплату вартості послуг.

II Міжнародна науково-практична Інтернет-конференція СУЧАСНІ ДЕТЕРМІНАНТИ РОЗВИТКУ БІЗНЕС-ПРОЦЕСІВ В УКРАЇНІ

Зазначені об'єкти обліку є найбільш характерними для класичної схеми факторингу. Проте, зважаючи на різноманітність факторингового механізму, кількість об'єктів може змінюватись. Наприклад, факторинг з правом регресу передбачає, що при невиконанні покупцем своїх зобов'язань перед фактором, клієнт повертає останньому надані раніше кошти і сам займається стягненням боргу. Тоді ще одним об'єктом обліку виступатиме забезпечення у вигляді застави[2].

Юридичною основою договору факторингу виступає цесія, тобто відступлення права вимоги за правочином. Однак, договір факторингу є ширшим, ніж договір цесії, оскільки він може містити інформацію про надання супутніх послуг, які не є характерними для цесії. Договори факторингу зазвичай мають різну мету та суть, тому виділяють і різні їх види, наприклад, реальний, комерційний, платний та безвідплатний.

Варто зазначити, що договір факторингу є важливим для бухгалтерського обліку, так як виступає підставою для облікового відображення факторингових операцій. Тому правильне узагальнення та групування даних у договорі дасть можливість повно ідентифікувати факторингові операції та відобразити їх на рахунках бухгалтерського обліку[3].

Отже, проблему непогашення дебіторської заборгованості можна ефективно усунути з використанням інноваційного фінансового інструменту – факторингу, специфіка використання якого має доступний характер для суб'єктів господарювання усіх форм.

Також необхідним вбачається провести комплекс заходів, який передбачає: усунення недоліків податкової системи, а саме – надання пільг в оподаткуванні за використання факторингу, спрощення системи розрахунків між клієнтами; введення серйозних заходів щодо запобігання невиконання зобов'язань між сторонами договору.

Тобто, для вирішення проблем розвитку надзвичайно перспективного

II Міжнародна науково-практична Інтернет-конференція СУЧАСНІ ДЕТЕРМІНАНТИ РОЗВИТКУ БІЗНЕС-ПРОЦЕСІВ В УКРАЇНІ

напрямку фінансових послуг у формі факторингу необхідне втручання держави та бажання фінансових структур у їх поширенні, а це можливо тільки при вирішенні комерційної зацікавленості усіх сторін факторингових операцій.

Література

1. Кваснікова Г.С. Сутність та потенціал розвитку факторингу в Україні // Херсонський державний аграрний університет (Електронний ресурс)/Спосіб доступу: URL: http://www.rusnauka.com/ONG/Economics/3_kvashnikova.doc.htm
2. Смачило В., Дубравська Є. Сутність та роль факторингу в сучасних умовах //Персонал. — 2016. — № 4
3. Офіційний сайт Міжнародної факторингової асоціації (FCI) (Електронний ресурс)/Спосіб доступу: URL: <http://www.factors-chain.com/>

УДК 657.1

Скрипник М.І., д.е.н., доцент
Григоревська О.О., к.е.н., доцент
Київський національний університет
технологій та дизайну

ОРГАНІЗАЦІЙНІ АСПЕКТИ ПІДГОТОВКИ ІНТЕГРОВАНОЇ ЗВІТНОСТІ ВІДПОВІДНО ДО МІЖНАРОДНОГО СТАНДАРТУ «ІНТЕГРОВАНА ЗВІТНІСТЬ»

Для встановлення єдиного підходу до формування інтегрованої звітності підприємства необхідним є розроблення послідовних кроків до впровадження методики і організації формування інтегрованої звітності. Під кроками впровадження інтегрованої звітності підприємства слід розуміти систему заходів, які спрямовані на забезпечення функціонування системи підготовки